

جهان داربوکا

عباس معارف وند

(فارسی - انگلیسی)

www.ketab.ir

سرشناسه : معارف‌وند، عباس، ۱۳۵۶-
Maarefvand, Abbas
عنوان و نام پدیدآور : جهان داربوکا = Darbuka World / عباس معارف‌وند.
مشخصات نشر : تهران: شاین، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری : ۱۳۰ص.
شابک : 978-622-6764-82-7
وضعیت فهرست نویسی : فیپا
یادداشت : فارسی- انگلیسی.
موضوع : داربوکا
Darbuka
داربوکا -- تمرین و آموزش
Darbuka -- Studies and exercises
سازهای ضربی -- روش‌های نوازندگی -- خودآموز
Percussion intruments -- Methods -- Self instruction
رده بندی کنگره : MT۷۲۵ :
رده بندی دیویی : ۷۸۹/۶۸ :
شماره کتابشناسی ملی : ۸۵۶۵۹۸۸ :
اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیپا

مدیر هنری/طراح گرافیک : نگار عاملی فر(مونا)

جهان داربوکا (فارسی- انگلیسی)

مؤلف: عباس معارف وند

عکاس : علی نیک رفتار

عباس معارف وند

نت نگاری / صفحه آرایی : زهرا نازیار

انتشارات شاین

چاپ اول، ۱۴۰۰، تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه، قیمت: ۱۳۰۰۰۰ تومان

همه ی حقوق چاپ و نشر برای مؤلف محفوظ است.

آدرس: تهران، میدان انقلاب، پاساژ فروزنده، واحد ۲۰۹

تلفن دفتر: ۰۲۱-۶۶۴۶۶۷۷۹، تلفن پخش: ۰۲۱-۶۶۹۵۲۲۳۰

ISBN:978-622-6764-82-7

فهرست فارسی

۴	 سخن مؤلف
۵	 مقدمه داربوکا
۸	 علانم/ دو زبانه (از سمت چپ)
۹	 تئوری موسیقی
۲۳	 اتودهای داربوکا نوازی/ دو زبانه

فهرست انگلیسی

3	 سخن مؤلف/ لاتین
4	 مقدمه داربوکا/ لاتین
8	 علانم/ دو زبانه
9	 تئوری موسیقی/ لاتین
23	 اتودهای داربوکا نوازی/ دو زبانه
99	 اتودهای ریتم های عربی
103	 تصاویر علانم/ دو زبانه

"داربوکا" یک ساز کوبه ای و ریتمیک می باشد که از ادوات پرکاشن و نوعی درام است. داربوکا به نام های دیگری چون: "دربکه، دامبرلکی، دارابوکا، درباکه، تبله، دیلک، دامپلک، آرمپوکا، تارابوکا، دارابوکه، دربوگا، دومپک، دبوکا، چلیس درام، گابلت درام و..." در گویش ها و زبان های متفاوت معرفی می شود. تاریخچه پیدایش داربوکا یا ساز تمپو عربی به ۱۱۰۰ سال قبل از میلاد مسیح باز می گردد. ریشه واژه عربی مصری "داربوکا" احتمالاً به واژه "دَرَب" به معنی ضربه زدن بر می گردد. این ساز از هزاران سال پیش در فرهنگ های منطقه بین النهرین و مصر باستان استفاده می شده و طبق اسناد تاریخی پیدا شده، ابتدا در نواحی بابل و سومر دیده شده است. داربوکا می تواند از بقایایی از درام های باستانی و یا حتی تکاملی از آن ها باشد، زیرا همواره در معابد و مراسم های مذهبی فرهنگ های باستانی به عنوان یک درام برای ریتم، نقش مهمی ایفا می کرده است، هم چنان که هم اکنون نیز در کشورهای آسیایی درام ها و سازهایی که نقش ریتم دارند، در مراسم نیایش و عبادت استفاده می شوند. حتی در برخی مناطق آسیایی، داربوکاهایی در اندازه بزرگ دیده می شود که هنگام نواختن روی زمین گذاشته شده و در مراسم مذهبی در معابد استفاده می شوند. در واقع نوازندگان بیش از ده قرن است، که این ساز کوبه ای را در منطقه ی جغرافیایی وسیعی چون: مصر، مراکش، الجزایر، تونس، لبنان، فلسطین، عراق، سوریه و ترکیه و... اجرا می کنند. البته اصالت این ساز به خاورمیانه بر می گردد و اکنون بخش لاینفک موسیقی بزمی و رقص در بین فرهنگ های عربی و ترکی می باشد. آن چه که سبک های مختلف نوازندگی نواحی را از یکدیگر متمایز کرده است، تفاوت میان تکنیک های نوازندگی و ضربات انگشت در نواختن این ساز است. در اقلیم و فرهنگ ایرانی از داربوکا به عنوان تمپو یا ساز "تمپوی عربی" یاد می شود. کاربرد این ساز معمولاً در موسیقی پاپ، ریتمیک است و در موسیقی فولکلوریک بیشتر به گوش می رسد. البته در موسیقی های تلفیقی نیز کاربرد مثبت و زیادی دارد. اما نقش اساسی آن در موسیقی نواحی جنوب ایران یا به اصطلاح "بندری" بیشتر محسوس است. حتی احتمال داده می شود تمپو از طریق کشورهای عربی جنوب خلیج فارس، عراق و ترکیه به ایران آمده باشد. این ساز در محدوده ی جغرافیایی ایران، بیشتر در استان های خوزستان، هرمزگان، کردستان، آذربایجان غربی و بوشهر رواج دارد و با نام هایی همچون "تمپو"، "تیمپو"، "دمبوک"، "دربونگه" شناخته می شود. با اینکه شکل ظاهری اش بسیار شبیه تنبک است ولی شیوه نواختن و رنگ صدایش کاملاً متفاوت است. در بنادر و جزایر هرمزگان تمپو همراهی کننده ی سازهایی چون عود، آواز و چند ساز کوبه ای دیگر است.